

TÁMOGATÓI NYILATKOZAT

Alulírott.....

(képviseli – egység(ek) neve

ezúton kijelentem, hogy a jelen nyilatkozattal az alább részletezett célokat, célkitűzéseket, alapelveket és 10 pontban összefoglalt programot, szakmai álláspontot támogatom, azokkal kifejezetten egyetértek, megvalósulásukat kívánom és azért tevőlegesen is együttműködöm a szervezőkkel, a program megvalósítóival:

CREDO

Az összefogás olyan magyarországi családi, helyi értékteremtő vendéglátó és turisztikai kis- és középvállalkozások érdekképviselőjeként jön létre, amelyek célja, hogy új, átláthatóbb és piaci alapokon nyugvó szemléletet hozzanak a hazai turizmus működésébe, a szakoktatásba és a támogatási rendszerek alakításába.

KIJELÖLT CÉLOK

Az összefogás a családi, helyi értékteremtő vendéglátó, gasztronómiai és turisztikai kis- és középvállalkozások közös szakmai képviseletét kívánja ellátni.

Célja, hogy új alapokra helyezze a hazai turizmusról való gondolkodást, különösen azok után, hogy az elmúlt évek támogatási botrányai, átláthatatlan döntései és nem minden esetben piaci alapon működő forráselosztási gyakorlatai jelentősen megtépázták az ágazatba vetett bizalmat. Az egyesület olyan turisztikai és vendéglátói környezet kialakításáért kíván dolgozni, amelyben a támogatások, fejlesztések és szakmai döntések nem kapcsolati vagy presztízs alapon, hanem valós teljesítmény, fenntarthatóság, szakmai hitelesség és helyi értékteremtés alapján születnek.

Kiemelt célunk, hogy a támogatási rendszer elsősorban azokat a piacilag megalapozott kis- és középvállalkozásokat segítse, amelyek saját erejükből, hosszú távú szakmai munkával építkeznek. Azokat a helyeket, amelyek munkahelyeket teremtenek, vendégeket fogadnak, beszállítókat tartanak életben, közösségeket mozgatnak, és jelenlétükkel emelik saját településük, régiójuk megbecsülését és vonzerejét.

Hiszünk abban, hogy egy jól működő étterem, cukrászda, pékség, kávézó, szálláshely, turisztikai attrakció vagy más vendégfogadó vállalkozás nem pusztán gazdasági szereplő. Találkozási pont, munkahely, szakmai műhely, helyi identitásképző erő, és sok esetben az adott térség egyik legfontosabb arca. Sikerük nemcsak a vendégforgalomban mérhető, hanem abban is, hogy erősítik a helyi büszkeséget, vonzóbbá teszik a régiót, és akár új lakókat, vállalkozásokat, fiatal szakembereket is képesek odavonzani.

A közösség célja továbbá a szakoktatás megújításának elősegítése, hogy a vendéglátó és turisztikai képzés közelebb kerüljön a valódi piaci működéshez, a mindennapi szakmai

tapasztalatokhoz és azokhoz a készségekhez, amelyekre a fiataloknak ténylegesen szükségük lesz a pályán maradáshoz.

Fontos feladatunknak tekintjük a turizmust és vendéglátást érintő adminisztratív, szabályozási és működési problémák feltárását is, valamint olyan javaslatok kidolgozását, amelyek egyszerűbbé, átláthatóbbá és életszerűbbé teszik a családi kis- és közép vállalkozások működését.

A VENDÉGLÁTÁS REFORMJÁNAK 10 PONTJA

Reformminimum egy működőképesebb, átláthatóbb és fenntarthatóbb ágazatért

Az elmúlt években a független magyar vendéglátás rendkívül nehéz helyzetbe került. Közben nagy projektek és kiemelt beruházások jelentős forrásokhoz jutottak, számos kis, családi, tulajdonosi jelenléttel működő vendéglátóhely zárt be, lehetetlenült el, vagy került a működőképesség határára.

Ezek a helyek sokszor nem befektetési projektek, hanem évek munkájából, személyes kockázatvállalásból és szakmai elhivatottságból felépített vállalkozások. Éttermek, bisztrók, kávézók, borbárok, pékségek, vidéki vendéglátóhelyek, amelyek értéket teremtenek és értékeket őriznek meg: közösségeket tartanak össze, munkahelyeket teremtenek, termelőket kapcsolnak be a helyi gazdaságba, településeket tesznek láthatóbbá, és olyan élményeket nyújtanak, amelyek miatt vendégek indulnak útnak.

Mindezt sok esetben átláthatatlan adminisztráció, adólabirintus és követhetetlen járulékkerhek, kiszámíthatatlan hatósági gyakorlat, nehezen elérhető vagy nem életszerű pályázati lehetőségek, valamint súlyos utánpótlási problémák mellett teszik. Sok vállalkozás annak ellenére küzd a fennmaradásért, hogy valós vendégforgalmat generál, adót fizet, munkahelyeket tart fenn, és érdemben hozzájárul egy-egy térség turisztikai vonzerejéhez.

Ezt a dokumentumot, az ország különböző pontjain működő mikro- és kisvállalkozás közös gondolkodása hívta életre. Olyan szereplőké, akik saját területükön, önerőből és piaci alapon hoztak létre tartós értéket, és akik pontosan látják, milyen feltételek hiányoznak ahhoz, hogy a vendéglátás ne folyamatos túlélési küzdelem, hanem fenntartható, tervezhető és tisztességesen működtethető ágazat legyen.

A 10 pont célja egy szakmai reformminimum megfogalmazása: javaslat arra, hogyan lehetne olyan szabályozói és gazdasági környezetet teremteni, amelyben a jogkövető, értéket teremtő vendéglátóhelyek nem az utolsó tartalékaikból működnek, hanem fejlődni, tervezni és hosszú távon megmaradni tudnak. Mert a vendéglátás akkor tud valódi örömet adni a vendégeknek, ha közben nem emészti fel azokat, akik nap mint nap létrehozzák.

1. Szemléletváltás a turizmusfejlesztésben

A magyar turizmus fejlesztésében szemléletváltásra van szükség. A jövőben a hangsúlyt a nagyberuházások és a külföldi prémiumszegmensre szabott fejlesztések helyett a helyi mikro- és kisvállalkozások megerősítésére kell helyezni. A vendéglátóhelyek, borászatok, pékségek, kávézók, termelői műhelyek, kis szálláshelyek és helyi szolgáltatók a turizmus alapvető értékteremtői. Ők adják egy térség karakterét, hitelességét és megtartó-erejét.

A cél a belföldi turizmus élénkítése, a régiók saját arculatának erősítése, valamint olyan elérhető, minőségi és versenyképes hazai kínálat kialakítása, amely valódi alternatívát jelent a külföldi

utazásokkal szemben. A turizmusfejlesztési forrásokat ennek megfelelően a helyi gazdaság erősítésére, a térségi vállalkozások fejlesztésére, a szezonhosszabbításra, a helyi termékek piacra jutására és a régiók fenntartható vonzerejének építésére kell fordítani.

2. Az adóterhek átfogó felülvizsgálata

A vendéglátóipari vállalkozásokat magas, összetett és sok esetben egymásra rakódó adó- és járulékkerhek sújtják. A vállalkozások ugyanazon gazdasági tevékenység után gyakran több jogcímen teljesítenek fizetési kötelezettséget.

Szükséges a vendéglátóipari adóterhek átfogó felülvizsgálata, különös tekintettel az eltérő értékesítési formákhoz kapcsolódó adózási szabályokra, valamint a turizmusfejlesztési hozzájárulás rendszerére. Utóbbit alapjaiban kell újragondolni azon vállalkozások esetében, amelyek maguk is turisztikai forgalmat generálnak.

3. Vendéglátásra szabott foglalkoztatási és járulékrendszer

A vendéglátás munkaszervezése egyedi: esti, hétfégi, ünnepnap, szezonális, rendezvényalapú és változó intenzitású munkavégzés jellemzi. A jelenlegi foglalkoztatási szabályok ezt csak korlátozottan kezelik.

Olyan foglalkoztatási és járulékrendszerre van szükség, amely egyszerre támogatja a bejelentett munkát, a munkavállalói biztonságot és az ágazat rugalmas működését. Ennek része lehet az egyszerűbb, vendéglátásra szabott foglalkoztatási forma, a célzott járulékkedvezmény, valamint az életszerűbb alkalmi és szezonális foglalkoztatási szabályozás. A cél, hogy a vendéglátás hosszú távon is vállalható, megbecsült hivatás lehessen.

4. Méltányos hatósági gyakorlat és egységes jogértelmezés

A hosszú ideje szabályszerűen működő, adófizető, bejelentett munkavállalókat foglalkoztató vállalkozások esetében a hatósági gyakorlatnak figyelembe kell vennie a jogkövető vállalkozói előéletet. Különbséget kell tenni a szándékos visszaélés, a rendszerszintű szabálykerülés és az egyszeri, nem szándékos, érdemi kárt nem okozó adminisztratív hiba között. Jogkövető vállalkozásoknál az ellenőrzés elsődleges célja ne a szankcionálás, hanem a jogkövetés elősegítése legyen. Indokolt esetben figyelmeztetésre, javítási lehetőségre és ésszerű türelmi időre van szükség.

Mindezek mellett a szabályok értelmezése és alkalmazása jelenleg megyénként, hivatalonként vagy ügyintézőnként eltérhet. Ez kiszámíthatatlan működési környezetet teremt, miközben a felelősség teljes egészében a vállalkozást terheli. Országosan egységes hatósági gyakorlatra, írásban kérhető és később számonkérhető állásfoglalásokra, valamint könnyen hozzáférhető jogértelmezési felületekre van szükség. A vállalkozásoknak ne utólag, bírság formájában kelljen megismerniük egy szabály értelmezését, hanem előzetesen világos és követhető iránymutatást kell kapniuk.

5. Adminisztrációcsökkentés, digitális integráció és az NTAK-rendszer újragondolása

A vendéglátó vállalkozások működését jelentős adminisztratív terhek nehezítik. Az üzletindítás, engedélyezés, kitelepülés, rendezvényszervezés, teraszhasználat, zeneszolgáltatás,

élelmiszer-biztonsági dokumentáció, munkaügyi adminisztráció és adatszolgáltatás sok esetben párhuzamos, nehezen átlátható rendszerekben zajlik. A vendéglátást érintő adminisztrációt egységes, egyablakos, digitális rendszerbe kell terelni. A NAV és más hatósági rendszerek fejlesztésénél kiemelt szempont legyen az éttermi szoftverekkel való szélesebb körű kompatibilitás és integrálhatóság.

Az NTAK bevezetése óta a vendéglátóhelyek jelentős mennyiségű adatot szolgáltatnak, ebből azonban a szektor szereplői kevés, üzletileg is hasznosítható információt kapnak vissza. Az NTAK-rendszert úgy kell továbbfejleszteni, hogy az ne kizárólag állami adatgyűjtési és ellenőrzési eszköz legyen, hanem az ágazat számára is használható tudásbázis. A vállalkozások kapjanak hozzáférést anonim, régiós és ágazati szintű elemzésekhez: forgalmi trendekhez, szezonális adatokhoz, átlagköltségi mutatókhoz, turisztikai mozgásokhoz és összehasonlítható térségi információkhoz.

6. Vendéglátóipari képzési reform és az utánpótlás védelme

A vendéglátóipari képzés jelenlegi rendszere több ponton elavult és elszakadt a szakma valós működésétől. A tananyag sok esetben nem követi a kortárs konyhatechnológiai, alapanyag-ismereti, vendégtéri, üzleti és fenntarthatósági elvárásokat, ezért az iskolákból gyakran nem kellően felkészült tanulók kerülnek ki.

A gyakorlati képzésben is rendszerszintű problémák láthatók: előfordul, hogy az iskola vagy a képzőhely elsődleges motivációja nem a tudásátadás, hanem a pénzügyi előny vagy az olcsó munkaerő biztosítása. Nem elfogadható, hogy a diákok szakmai gyakorlat címén tartósan kiegészítő vagy alacsony hozzáadott értékű feladatokat végezzenek, miközben nem kapnak érdemi szakmai tudást. A képzést korszerűsíteni kell: naprakész tananyagra, valós szakmai gyakorlatra, ellenőrzött és nyitottabb gyakorlati helyrendszerre, mentorálásra, valamint üzleti, munkaügyi és fenntarthatósági alapismeretekre van szükség.

7. Életszerű szabályozás a kistermelői, vidéki és alkalmi vendéglátásra

A kis léptékű gasztronómiai események, termelői vacsorák, udvari főzések, pop-up alkalmak, pinceprogramok, falusi vendéglátási formák és kisebb rendezvények gyakran olyan szabályozási környezetbe kerülnek, amelyet nagyobb kapacitású, állandó vendéglátóegységekre vagy rendezvénykonyhákra szabtak. A kis léptékű, alkalmi és vidéki vendéglátási formákra külön, arányos és teljesíthető szabályozási keretet kell kialakítani. Az élelmiszer-biztonság nem lehet alku tárgya, de a szabályozásnak igazodnia kell a tevékenység méretéhez, kockázatához és gyakoriságához.

8. Helyi termékek és eredetjelölő kifejezések szabályozása

A „kézműves”, „termelői”, „őstermelői”, „farm-to-table”, „farm-to-fork”, „helyi alapanyagból készült” és hasonló kifejezések ma sok esetben szabályozatlan marketingfogalomként működnek. Ez versenyhátrányt okoz azoknak a vendéglátóhelyeknek, amelyek ténylegesen helyi termelőkkel dolgoznak, és ennek többletköltségét, időigényét és szervezési nehézségét is vállalják. Szükség van a vendéglátásban használt eredet- és minőségjelölő kifejezések világos, ellenőrizhető szabályozására.

9. Regionális gasztronómiai stratégiák

A magyar turizmus fejlesztése sokszor központi logika mentén vagy kampányszerűen történik, miközben az egyes térségek gasztronómiai adottságai, termelői, vendéglátóhelyei, kulturális eseményei és valós turisztikai mozgásai eltérőek. Minden turisztikai régióknak saját gasztronómiai stratégiára van szüksége. A vendéglátást nem kiegészítő elemként, hanem a turisztikai vonzerő egyik alapjaként kell kezelni.

10. Független Turizmus- és Vendéglátásfejlesztési Alap létrehozása

A turizmusban és vendéglátásban működő mikro- és kisvállalkozások számára kevés olyan fejlesztési forrás érhető el, amely valóban illeszkedik méretükhöz, működésükhöz és valós fejlesztési igényeikhez. Létre kell hozni egy független, szakmai és regionális alapon működő Turizmus- és Vendéglátásfejlesztési Alapot, amely a piaci alapon működő, helyi hatással bíró, hosszú távon fenntartható vendéglátóipari és turisztikai fejlesztéseket támogatja.

Támogatásban elsősorban olyan szereplők részesüljenek, amelyek igazolhatóan működő, valós gazdasági teljesítményt nyújtó vállalkozást működtetnek: adót fizetnek, munkahelyeket tartanak fenn, helyi beszállítókkal dolgoznak, egész évben vagy régiós szempontból értelmezhető szezonban nyitva tartanak, és tényleges vendégforgalmat generálnak. A támogatások célja a működés minőségét, fenntarthatóságát és térségi hatását erősítő beruházások finanszírozása legyen. A döntéshozatal legyen átlátható, szakmai és politikai befolyástól független; az újrászabályozás elsődleges szempontja.

Jelen nyilatkozat aláírásával egyidejűleg kijelentem, hogy a fent teljes terjedelmükben idézett dokumentumokban – így mind a célkitűzésekben, mind pedig a megfogalmazott 10 stratégiai pontban – foglaltakkal egyetértek, a célkitűzéseket és törekvéseket kifejezetten támogatom. Egyúttal hozzájárulok, hogy a szervezők a jelen támogató nyilatkozatomban foglaltakat felhasználják, az adataimat a jogszabályoknak megfelelően kezeljék, azt harmadik személyek felé nyilvánosságra hozzák.

Kelt:.....

.....

aláírás